

Тақризи

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи номзидии Ёрова Сабоҳат Нуровна дар мавзуи “Образи зан дар эҷодиёти Премчанд (дар мисоли романҳои “Нирмала” ва “Камомад”)”, барои дарёфти дараҷаи илмии номзиди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.03 – Адабиёти халқҳои кишварҳои хориҷии Аврупо, Осиё, Африқо, соқинони бумии Амрико ва Австралия (адабиёти ҳиндӣ). – 189 саҳ.

Насри асри ХХ ҳиндӣ дар қиёс бо ҳама адвор ва мароҳили рушду инкишофи адабиёти Ҳинд давраи маҳсули таърихии хешро сипарӣ карда, дар давраи мазкур нависандагони баному баландпояеро ба армуғон овард, ки навиштаҳои онон дар ҳаёти сиёсӣ-иҷтимоии мардуми ин сарзамин таҳаввулотӣ зиёдеро бар ҷой гузошт. Дар ин давра суҳанварони маъруфе, амсоли: Премчанд, Вриндаванлал Варма, Майтҳилишаран Гупта, Ҷайшанкар Прасад, Сурьякант Трипатҳи Нирала, Балкришна Шарма Навин, Сумитранандан, Яшпал ва монанди инҳо ба саҳнаи адаби Ҳинд қадам гузоштанд, ки осори онҳо дар рушду таҳаввули минбаъдаи адабиёти ҳиндӣ беасар набуд.

Яке аз ҳамин қабил нависандагон, ки маҳсули эҷоди вай дар рушду тараққии насри асри ХХ - и Ҳинд таъсири бас бузург гузоштааст. Дҳанпатрай - Премчанд ба ҳисоб меравад. Премчанд яке аз сермаҳсултарин нависандагони даврони мазкури Ҳинд маҳсуб шуда, тавассути романҳои хеш, амсоли: “Нирмала”, “Чавғони ҳастӣ”, “Бозгашти ҷавонӣ”, “Камомад”, “Майдони ҳарбу зарб”, “Риштаи муҳаббат” ва ҷуз инҳо дар насри ибтидоӣ садаи бистуми Ҳинд мақоми намоёнро ишғол кардааст.

Премчанд аз зумраи воқеъбинтарин ва ҳақиқатҷӯтарин нависандагони Ҳинд ба шумор рафта, осори вай, дар ҳақиқат, ойнаи воқеияти ҳаёти сиёсӣ-иҷтимоии Ҳинд ва василаи инъикоси ҳақиқати зиндагонии мардуми Ҳинд, хусусан занони ин сарзамин, эътироф шудааст.

Рисолаи диссертатсионие, ки зери унвони “Образи зан дар эҷодиёти Премчанд (дар мисоли романҳои “Нирмала” ва “Камомад”)” мавриди ҳимояи муаллифи он – Ёрова Сабоҳат Нуровна қарор дорад, маҳз ба эҷодиёти Премчанд ва ҷигунагии инъикоси зан дар осори вай ихтисос ёфтааст.

Диссертатсияи мазкур фарогири муқаддима, чаҳор боб буда, ҷамъан иборат аз 189 саҳифаи ҷопи компютерӣ аст.

Дар муқаддимаи диссертатсия мубрамии мавзуи интиҳобнамуда, дараҷаи таҳқиқи мавзӯ ва робитаи таҳқиқ бо барномаҳо ё мавзуоти таҳқиқ, мақсаду вазифаҳо, объект ва мавзуи таҳқиқ, асосҳои назарӣ ва методологии таҳқиқ, сарчашмаҳои таҳқиқ, наwgонии илмии диссертатсия, нуқтаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, ахаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ, мутобиқати мавзуи диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ, тасвиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ, нашри таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия ва сохтору ҳаҷми кор бо низоми муайян шарҳу баён ёфтаанд.

Ахаммияти қобили таваҷҷуҳи мавзуи кори илмии унвонҷӯи мазкур дар он инъикос мегардад, ки дар адабиётшиносии муосири тоҷик нахустин бор дар шакли як таҳқиқоти алоҳидаи диссертатсионӣ зиндагинома ва эҷодиёти нависандаи бузурги садаи бистуми Ҳинд – Премчанд мавриди таҳқиқи фарогир – ҳам дар нигоҳ бар мавзӯ ва ғоя, ҳам дар нигоҳ бар ҳасоиси сохторӣ-жанрӣ ва ҳам дар нигоҳ бар вижагиҳои сабқиву бадеии онҳо қарор дода шудаанд.

Наwgонии таҳқиқоти диссертатсионии Ёрова Сабоҳат Нуровна дар он инъикос мегардад, ки нахустин бор дар адабиётшиносии тоҷик роҷеъ ба чигунагии тасвиру инъикоси образи занони ҳиндӣ дар осори яке аз адибони хунарманду хушсалиқаи асри ХХ-и Ҳиндустон – Премчанд, таҳқиқоти густарда дар сатҳи як рисолаи диссертатсионӣ анҷом ёфта, бад-ин тариқ, чигунагии ҳаёти иҷтимоии занони ҳиндӣ, урфу одод, муносибот бо онон ва амсоли инҳо мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд.

Этимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ бо он ҷобит мешавад, ки дар таҳқиқи диссертатсионӣ аз консепсияҳои илмӣ ва назарии адабиётшиносии ватаниву хориҷӣ истифода мешавад. Дар маҷмӯъ, дараҷаи этимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ аз дақиқияти маълумот, мутобиқат намудани ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интиҳоби дурусти методи таҳқиқ бармеояд.

Хулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқи назарӣ пешниҳод гардида, дурнамои мавзуи таҳқиқӣ муайян шудааст.

Ахаммияти назарии таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки дар он нахустин бор роҷеъ ба ҳайсиати тасвири симои зан дар эҷодиёти нависандаи маъруфи

Ҳинд – Премчанд, дар намунаи ду асари вай: “Нирмала” ва “Камомад” дахл шудааст.

Дар боби 1-уми диссертатсия – “**Дараҷаи омӯзиши ҳаёт ва эҷодиёти Премчанд**” фарогири ду фасл мебошад. Муаллиф дар фасли аввал кӯшидааст дар хусуси дараҷаи омӯзиши зиндагиномаву мероси адабии Премчанд дар хориҷи Ҳиндустон маълумот диҳад. Гаври муаллиф дар осори муҳаққиқону шарқшиносони шуравӣ, амсоли: А.П. Баранников, В.М. Бесскровний, В.И. Балин, Е.И. Челишев, А.Д. Литман, Н.Д. Гаврюшина ва ҳиндишиносони тоҷик, монанди: Ҳабибулло Раҷабов ва Ҷовид Холов ва ҳамчунин, тарҷумонҳои соҳибкасб: А. Зокиров, Ҳасан Ирфон, Раҳим Ҳошим ва Холида Айнӣ нишон медиҳад, ки премчандшиносӣ дар хориҷ аз Ҳиндустон, бахусус дар замони шуравӣ, рушду инкишоф ёфтааст.

Дар фасли дувуми боби 1-уми диссертатсия муаллиф саъй кардааст дараҷаи омӯзиши ҳаёту эҷодиёти Премчандро дар ҳуди Ҳиндустон баррасӣ бикунад. Маълумоти зиёди муҳаққиқи ҷавон дар хусуси премчандшиносони ҳиндӣ, амсоли: Индранатҳ Мадан, Ҳансраҷ Раҳбар, Қамар Раис, Рамвилас Шарма, Шямчандра Капур, Виҷаендра Снатяк, Бабу Гулабрай, Камал Кишор Гоянка – фурурафтатарин премчандшиноси Ҳинд, ки муаллифи осори таҳқиқии зиёд марбут бар Премчанд буда, ҳамчунин, луғоти осори Премчандро таҳия кардааст ва Рамвилас Шарма, ки ҳам рисолаҳову осори таҳқиқии махсус бар ҳаёту эҷодиёти Премчандро таълиф кардааст, аз тааммуқи вай дар масъалаи зибҳасаш далолат мекунад.

Дар боби 2-юми диссертатсия – «**Премчанд – асосгузори реализми танқидӣ дар адабиёти ҳиндӣ**», ки иборат аз ду фасл аст, муаллиф кӯшидааст қаблан ҳаёту фаъолияти Премчандро баррасӣ кунад, баъдан, роҷеъ ба ахлоқу сифоти нависанда маълумот диҳад.

Дар фасли аввали боби мазкур – “**Ҳаёт ва эҷодиёти Премчанд**” иртибот бо баррасии зиндагиномаи Премчанд бояд қайд, ки муаллиф, қаблан, дар така ба манобеи дасти аввал – ёддоштҳои ҳуди нависанда ба тарҷумаи ҳоли ӯ эҳтимом варзида, баъдан, дар муайян кардани ҷузъиёти ҳаёти нависанда аз навиштаҳои адибони муосири вай суд мегирад. Он чи дар ин маврид қобили тавачҷуҳ аст, эродҳо ва муҳокимарониҳои муаллиф аст, ки бо таҳиягарони ёддоштномаи Премчанд зери унвони “Тарҷумаи ҳоли худам” дар чанд нукта, аз ҷумла соли таваллуди нависанда, зид баромада, бо далелҳои мантиқӣ онҳоро рад менамояд.

Муаллиф зимни андешаронӣ дар хусуси осори ба таъб расидаи Премчанд, кӯшиш менамояд ба мароҳили оғозини фаъолияти эҷодии адиб дахл намуда, ягон асари ӯро аз дид канор нагузорад. Ин аст, ки ӯ дар мавриди кушудани феҳристи Премчанд, қаблан, дар хусуси оғози фаъолияти романнависии вай сухан ронда, баъдан, дигар осори ӯро зикр менамояд.

Муаллиф, ҳамчунин, роҷеъ ба аввалин маҷмуаи ҳикояҳои ба забони урду зери унвони “Сӯзи Ватан” навиштаи адиб сухан ронда, асароти ин асарро ба ҳаёти шахсии муаллифи он баррасӣ менамояд (дисс., саҳ. 64).

Барои таъйини соли нашри қисмате аз осори Премчанд низ, муаллиф бо истифода аз муҳокимаронии мантиқӣ ва усули қиёс саъй намуда, санавоти ҳақиқии ба таъб расидани асарҳои нависандаро муайян мекунад.

Дар фасли 2-юми боби 2-юм – “Премчанд – нависандаи инсондӯст” муаллиф дар истинод бар навиштаҳои муосирони адиб, муҳаққиқони баъдӣ ва худи Премчанд кӯшидааст роҷеъ ба ахлоқ, сифот, хасисаҳои ботиниву равонии адиб, ки дар маҷмуъ нишондиҳандаи одобу сулуки зиндагонии ӯ мебошанд, сухан бигӯяд. Чунончи, суд ҷустани муаллифи диссертатсия аз навиштаҷоту ёддоштҳои муҳаққиқони Ҳинд, амсоли: Шямчандр Капур, Сушилкумар Пандей Саҳитёнду, Ҳансраҷ Раҳбар ва ҳиндшиносон Ҳабибулло Раҷабов, Челишев Евгений Петрович, Балин В.И. дар муайян кардани пояи инсондӯстӣ ва ахлоқи шахсии Премчанд қобили таваҷҷуҳ аст.

Дар боби 3-юми диссертатсия – “Образи Нирмала дар романи “Нирмала”, ки дарбаргирандаи чаҳор фасл аст, муаллиф дар хусуси анъанаи романнависӣ дар замони Премчанд, ҳунари мазмунофаринии Премчанд, дар иртибот ба масоили зан ҳамчун беҳтарин намунаи роман будани “Нирмала”, ҳамчунин, роҷеъ ба Нирмала – ба ҳайси образи фоҷиавии романи мазкур таҳқиқот бурдааст.

Дар фасли нахустини боби мазкур муаллиф саъй намудааст, ки қаблан дар хусуси пешинаи романнависии ҳиндӣ ва аввалин нависандагони романнавис, амсоли: Лала Ширинивасдас, Бҳаратенду Ҳаришчандра маълумот диҳад, баъдан, дар бобати романнависони пайрави Премчанд, аз қабилӣ: Яшпал, Упендранатҳ Ашк, Бҳишма Саҳнӣ, Амритрай, Пҳнишварнатҳ Рену, Амритлал Нагар, ҳамчунин, маъруфтарин ва ҳунармандтарин романнависони даврони истиқлоли Ҳинд: Моҳан Ракеш, Раҷендра Ядав, Камлешвар, Шанӣ, Мридула Гарга, Меҳрунисо Парвиз,

Носира Шарма ва Абдул Бисмиллоҳ таҳқиқот бубарад.

Дар фасли дувуми боби мазкур муаллиф роҷеъ ба ҳунару малакаи образофаринии Премчанд таҳқиқот бурдааст. Образҳои офаридаи Премчандро муаллиф дар асоси романҳои “Годан” ва “Нирмала”, хусусан дувумӣ, таҳқиқ кардааст.

Чи гуна ки муаллифи диссертатсия қайд кардааст, Премчанд дар роману ҳикоёти хеш образҳои мухталиф офаридааст, ки ҳар яке аз ҳамдигар фарқи назаррас доранд. Ҳадафи аслии адиб аз офаридани образҳои мутавотир – ин нишон додани чеҳра ва симои воқеии инсонҳо буда, ки бо рафтору кирдори хеш ахлоқу сифоти гуногунро аз ҳештан буруз мекардаанд.

Дар фасли сеюми боби мазкур, ки мавсум ба “Нирмала” – беҳтарин роман дар баёни масоили зан” мебошад, муаллиф дар симои Нирмала руҳ ва ботини ҳақиқии зани ҳиндиرو мавриди баррасӣ қарор додааст. Чунонки ӯ қайд менамояд, “Образи Нирмала... – ин ифодакунандаи дараҷаи олии инкишофи реализми танқидӣ дар эҷодиёти Премчанд мебошад.”

Дар фасли чаҳоруми боби 3-юм – “Нирмала – образи фоҷиавӣ” муаллиф кӯшиш кардааст, ки дар тақвият бар тасовири образи Нирмала дар романи мазкур ва истинод бар андешаҳои муҳаққиқони премчандшиноси ҳиндӣ хориҷӣ авомили ба фоҷеа наздик ва марбут шудани Нирмаларо баррасӣ бикунанд.

Дар боби 4-ум – “Тасвири симои зани мубориз дар романи “Камомад” муаллиф дар ду фасл роҷеъ ба ҷойгоҳи романи мазкур дар эҷодиёти Премчанд ва образи марказии занонаи он – Ҷалпа таҳқиқот бурдааст. Дар фасли нахустини боб муаллиф кӯшидааст дар хусуси таърихи таълифи романи “Камомад”, андешаҳои муҳаққиқони ҳиндӣ дар ин бобат, ҷоп ва тарҷумаҳои он берун аз ҳудуди Ҳиндустон, баъзе хусусиятҳои фарқкунандаи романи мазкур аз романи “Нирмала”, вижагиҳои тасвири образи зан дар романи “Камомад” ва фарқиятҳои он аз романи қалбии адиб ва амсоли инҳо андешаронӣ бикунанд.

Дар фасли дувуми боби 4-ум – “Ҷалпа – образи зани мубориз” муаллиф роҷеъ ба қаҳрамони марказии романи “Камомад”, ки бонуе ба номи Ҷалпа мебошад, таҳқиқот бурдааст. Бар тибқи қуёди муаллифи диссертатсия, Премчанд тавассути симоофарии бону Ҷалпа “қаҳрамонеро тасвир карданӣ мешавад, ки ифодакунандаи мақсадҳои олии ҳуди ӯ

мебошад, онро бисёр хубу бомаҳорат ва ниҳоят комил нишон медиҳад” (дисс., саҳ. 161), ӯ занеро мавриди тасвир қарор дода, ки дар ҷомеаи ҳиндӣ аз дигар симоҳои занона фарқияти назаррас дорад.

Довталаби дараҷаи илмӣ дар иртибот бо мавзуи таҳқиқаш 1 монография зери унвони “Образи зан дар эҷодиёти Премчанд” дар ҳаҷми 212 саҳифа ва 15 мақолаи илмиро ба нашр расонидааст, ки аз онҳо 6-то дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 9-тои боқимонда дар дигар маҷмуаву нашрияҳо чоп гардидаанд.

Маводи банашррасида бо мавзӯ ва мундариҷаи таҳқиқи диссертатсионии унвонҷӯ робитаи зич дошта, нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни онро инъикос менамояд ва, бад-ин тариқ, саҳми шахсии муаллифро нишон медиҳанд. Мазмуну муҳтавои диссертатсия ва автореферат, ҳамчунин, мақолаҳои навиштаҳои муаллиф ба ихтисоси 10.01.03 – Адабиёти халқҳои кишварҳои хориҷии Аврупо, Осиё, Африқо, сокинони бумии Амрико ва Австралия (адабиёти ҳиндӣ) пурра мутобиқат мекунад ва ба самтҳои афзалиятноки илм иртиботи қавӣ доранд.

Адабиёти дар диссертатсия истифодашуда низ дар асоси талабот ва меъёрҳои муқарраршуда мураттаб гардида, бо мундариҷаву муҳтавои он комилан алоқаманд мебошанд.

Дар маҷмӯъ, муҳаққиқ Ёрова С. Н. масоилу вазифаҳои дар пешгузошташро комилан иҷро карда, як кори мунсаҷиму баанҷомрасидаи илмиро барои ҷимоя пешниҳод намудааст, ки ба талаботи корҳои диссертатсионӣ барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филологӣ комилан муносиб ва мувофиқ мебошад.

Дар диссертатсияи Ёрова С.Н. дар баробари муваффақиятҳои назарраси илмӣ, баъзе нуқсонҳо ба ҷашм мерасанд, ки ислоҳи онҳо беманфиат нахоҳад буд:

1. Сохтори кор дар иртибот бо тавозуни саҳифаҳои боб бар тибқи меъёри навишти диссертатсияҳо мураттаб нагаштааст, боби 1-ум 45 саҳифа, 2-юм – 27, 3-юм – 46 ва боби 4-ум 35 саҳифаро дар бар мегирад. Агар муаллиф бобҳои 1-уму 2-юмро кӯтоҳтар мекарду аз ҳисоби онҳо ду боби дигарро пурратар мекард, баробарии саҳифаҳо таъмин мегардид.

2. Дар фасли 1-уми боби 2-юми диссертатсия, ки мавсум ба “Ҳаёт ва эҷодиёти Премчанд” мебошад, тартиби муайян риоя нагардидааст, муаллиф

зиндагинома ва мероси адабии Премчандро ба таври омехта баррасӣ кардааст; ҳол он ки метавонист ин фаслро ба ду зерфасл тақсим карда, дар аввали роҷеъ ба ҳаёти адиб ва дар зерфасли баъдӣ роҷеъ ба осори вай маълумот диҳад.

3. Дар диссертатсия такрори фикр ҷо-ҷо мушоҳида мешавад, ки рафъи онҳо бар хусни таҳқиқ меафзояд. Ин ҳолат бештар аз ҳама дар боби 2-юми кор ба назар мерасад. Чунончи, дар фасли 1-уми боби мазкур муаллиф дар оғоз роҷеъ ба соли таваллуди Премчанд маълумот дода (дисс., саҳ. 60), ҳамин маълумотро айнан дар оғози фасли 2-юми ин боб такрор мекунад (дисс., саҳ. 76).

Ҳамчунин, дар боби 2-юми диссертатсия ду бор ва дар дигар бобҳои он ҷо-ҷо муаллиф дар таърифу ситоиши Премчанд ибораҳои амсоли: “Маъруфтарин ҳикоянавис ва романапис... Премчанд” (дисс., 60), “Яке аз маъруфтарин адиби Ҳиндустон Премчанд” (дисс., саҳ. 76), “Яке аз нобиғаҳои адаби Ҳинд, Премчанд...” (дисс., саҳ. 87) истифода карда, ки мазмуни онҳо такрор аст.

4. Муаллиф дар фасли 1-уми боби 2-юм дар таъриб бар хотиранигиштаҳои ҳуди Премчанд роҷеъ ба ду романи вай, ки яке соли 1901 ва дигаре соли 1902 навишта шуда буд, сухан ронда, унвони онҳоро зикр намекунад ва дар хусуси мундариҷаву муҳтавои онҳо чизе намегӯяд; ҳол он ки ин фасл махсус ба осори Премчанд аст (дисс., саҳ. 64).

5. Дар диссертатсия баъзан дурустнавишт, яъне имлои чанде аз вожаҳои риоя нагардидааст. Ин ҳолат бештар дар алоқамандӣ бо имлои ҳарфи “ӯ” ва нодуруст гузоштани он мушоҳида мешавад. Чунончи, дар кор чандин бор вожаҳои форсӣ-тоҷикии “пахлу” (дисс., саҳ. 76, 115), “неру” (дисс., саҳ. 87) ва вожаҳои арабии “арус” (дисс., саҳ. 131), “ухда” (дисс., саҳ. 73), “шуруъ” (дисс., саҳ. 131) ва вожаи муғулӣ-туркии “туй” (дисс., саҳ. 103, 114, 130, 131.) бо “у”-и дароз омада, ки муҳолифи нишондоди имлои забони тоҷикианд.

6. Дар диссертатсия дар иртибот бо корбурди аломатҳои китобат низ ғалатҳо ба чашм мерасанд. Ин ағлот, бахусус, дар истифодаи нодурусти аломати вергул дар мавориди гуногун мушоҳида мешаванд. Чунончи:

– вожаҳои “албатта” ва “аллакай” аз ду тараф бо вергул ҷудо карда нашудаанд, ҳол он ки дар матн вожагони мазкур аз ду тараф ҳатман бояд бо

вергул чудо шаванд;

– дар таркиби “лаҳзае ки” қабл аз пайвандаки “ки” бар ғалат вергул гузошта шудааст, ҳол он вожаи “лаҳза” дар якҷоягӣ бо “ки” пайвандаки таркибии навъи тобеъкунандаи ҳоли замонро ташкил медиҳад;

– дар навишти пайвандаки таркибии навъи хилофи “новобаста бар он ки” ҳам муаллиф ду навъи ғалатро муртакиб шудааст, ки яке бар китобат ва дигаре бар мантиқу услуб тааллуқ дорад: аввалан, чунонки дар мавриди пайвандаки таркибии “лаҳзае ки” гуфта шуд, дар “новобаста бар он ки” ҳам аломати вергул намеояд; баъдан, пайвандаки мазкур, аслан, бояд на бо пешояндаи “аз”, чунонки имрӯз навишти он бар хато марсум аст, балки бояд бо пешоянди “ба” ё “бар” навишта шавад; зеро бар тибқи мантиқ, аз чизе вобаста натавон шуд, ба чизе ё бар чизе вобаста тавон шуд;

– дар диссертатсия дар чандин ҷой пас аз вожаи “ҳамчунин”, ки дар маънии “ба ҷуз ин”, “ба ғайри ин” омада, аломати вергул риоя нашудааст, ҳол он ки дар ин маврид бояд аломати мазкур гузошта шавад. Агар вожаи мазкур дар маънои “чунин”, “мисли ин” биёяд, гузоштани вергул шарт нест, аммо агар дар маънои “ба ҷуз ин” биёяд, баъд аз он бояд аломати вергул гузошта шавад.

7. Ғалатҳои зиёди диссертатсия марбут бар чоп, яъне техникӣ мебошанд. Дар матни диссертатсия дар мавориди зиёд фосила миёни вожаҳо, фосила миёни аломатҳои китобат ва вожаҳо ё баръакс, риоя нагардидааст, ки ин ҳолат бар ҳусни кор коҳиш ба вучуд меорад.

Аммо, боясти қайд кард, ки вучуди хатоҳои мазкур, дар умум, бар камол ва пуррагии кор халали ҷиддӣ ворид намесозанд, зеро онҳо ислоҳпазиранд ва муаллиф метавонад дар корҳои минбаъдаи хеш, аз ҷумла зимни омодаسازی монографияи илмӣ, онҳоро ислоҳ намояд.

Ёрова Сабоҳат Нуровна дар мавзуи “Образи зан дар эҷодиёти Премчанд (дар мисоли романҳои “Нирмала” ва “Камомад)”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.03 – Адабиёти кишварҳои хориҷии Аврупо Осие, Африқо, сокинони бумии Амрико ва Австралия (адабиёти ҳиндӣ) комилан мувофиқат мекунад.

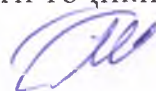
Коркарди илмӣ натиҷаҳои таҳқиқ ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзуи кор ба меъёр ва талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошанд.

Хулоса, таҳқиқоти номзадии Ёрова Сабоҳат Нуровна дар мавзуйи “Образи зан дар эҷодиёти Премчанд (дар мисоли романҳои “Нирмала” ва “Камомад”)” ба талаботи бандҳои 31, 33-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.03 – Адабиёти халқҳои кишварҳои хориҷии Аврупо Осиё, Африқо, сокинони бумии Амрико ва Австралия (адабиёти ҳиндӣ) сазовор мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Доктори илмҳои филологӣ, профессор,
мудир кафедраи забон ва адабиёти тоҷикӣ

Донишгоҳи давлатии Данғара:

Саидҷаъфаров О. Ш.

Сана: 10.12.2024

Маълумот барои тамос:

Суроға: 735320, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

вил., Хатлон, ноҳ. Данғара, куч. Марказӣ

Тел: (+992) 909093184

E-mail: Ozod_060374@mail.ru

Имзои Саидҷаъфаров О.Ш.- ро тасдиқ менамоям:

Сардори шӯбаи кадрҳо ва корҳои махсусӣ

Донишгоҳи давлатии Данғара:

Тоирзода С.Т.

Маълумот барои тамос:

Суроға: 735320, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

вил., Хатлон, ноҳ. Данғара, куч. Марказӣ, 25

Тел: (+992) 8331222806; 905773310

E-mail: dddangara_2013@mail.ru;

avliyoqulov97@mail.ru

Сана: 10.12.2024